

Slávnosť Všetkých svätých

Rozjímanie na slávnosť Všetkých svätých. Navrhované témy sú: žiť blahoslavenstvá, ktoré hlásal Ježiš; svätosť je nechať Boha pôsobiť; sme posilňovaní spoločenstvom svätých.

„TO JE POKOLENIE tých, čo ho hľadajú, čo hľadajú tvár Boha Jakubovho“ (Ž 24,6). Tak sa modlí celá Cirkev v žalme svätej Omše na slávnosť Všetkých svätých. A tak, hľadajúc Božiu tvár, chceme stráviť tento sviatočný deň. „Svätí a blahoslavení sú najautoritatívnejšími svedkami kresťanskej nádeje, pretože

ju naplno žili vo svojom živote,
uprostred radostí a utrpení,
uvádzajúc do praxe blahoslavenstvá,
ktoré hlásal Ježiš a ktoré dnes znejú v
liturgii. Evanjeliové blahoslavenstvá
sú vlastne cestou k svätosti“[1].

Ak si však na prvý pohľad
spomenieme na Ježišove slová o
blahoslavených, obraz sa nemusí
zdať veľmi povzbudivý. Ponúka sa
nám to, čo inštinktívne odmietame:
utrpenie, prenasledovanie, boj, slzy...
Svätý Josemaría však poukázal na to,
že tieto cnosti sú tie, ktoré Ježiš
blahoslavlil „reči na vrchu, tie, ktoré
nás robia skutočne šťastnými,
svätými, *beati*! Všetky tie cnosti,
ktoré nás Ježiš naučil svojím
vlastným životom, chcem pre všetky
svoje deti a pre seba“[2]. Takto
človek chápe, že „svätosť, plnosť
kresťanského života, nespočíva v
uskutočňovaní mimoriadnych
podujatí, ale v zjednotení sa s
Kristom, v prežívaní jeho tajomstiev,

v tom, že jeho postoje, jeho myšlienky, jeho správanie sa stanú našimi vlastnými. Svätosť sa meria vzrastom, ktorý v nás dosiahol Kristus, stupňom, v akom s mocou Ducha Svätého modelujeme celý svoj život podľa jeho vzoru“[3]. Potrebujeme teda znovu nadobudnúť slobodu, ktorá pramení z pochopenia, že všetko možno robiť z lásky k Ježišovi Kristovi.

Dnes nás všetci svätí vyzývajú, aby sme „vykročili na cestu blahoslavenstiev. Nejde o to, aby sme robili mimoriadne veci, ale aby sme každý deň kráčali po tejto ceste, ktorá nás vedie do neba, ktorá nás vedie k našej rodine, ktorá nás vedie domov. Dnes teda zahliadneme našu budúcnosť a oslávime to, pre čo sme sa narodili: narodili sme sa, aby sme už nikdy nezomreli, narodili sme sa, aby sme sa tešili z Božieho šťastia. Pán nás povzbudzuje, a kto sa vydá na cestu blahoslavenstiev, hovorí:

Radujte sa a plesajte, lebo vaša odmena bude veľká v nebi (Mt 5, 12)“[4].

„KTO SMIE vystúpiť na vrch Pánov, kto smie stáť na jeho mieste posvätnom? Ten, čo má ruky nevinné a srdce čisté“ (Ž 24, 3-4). Vieme, že táto nevinnosť nespočíva v tom, že sa nikdy nedopustíme hriechov alebo chýb, ani v tom, že sme bez chýb. Táto čistota sa vzťahuje predovšetkým na srdce toho, kto sa nechá milovať Bohom a nevkladá svoju nádej do iných modiel: bezpečnosti, kontroly, nezávislosti, pôžitkov, majetku... „Svätosť je hlboký kontakt s Bohom: je to spriatenie sa s Bohom, nechať pôsobiť Druhého, Jediného, ktorý môže skutočne urobiť tento svet dobrým a šťastným“[5].

Sme presvedčení, že keď nás Boh o niečo žiada, v skutočnosti nám ponúka svoj život, svoju lásku. Takto to chápal svätý Josemaría: „Moje pozemské šťastie je spojené s mojou spásou, s mojím večným šťastím: šťastný tu a šťastný tam“[6]. Pochopiť tento spôsob konania Boha, ktorý sa skrýva tam, kde si niekedy myslíme, že Ho nenájdeme, znamená pochopiť, že On nikdy nechce naše nešťastie, ani tu na zemi. „Každým dňom som čoraz viac presvedčený,“ povedal zakladateľ Opus Dei, „že blaženosť neba je pripravená pre tých, ktorí vedia byť šťastní na zemi“[7].

Aká je to radosť, keď pomyslíme na všetkých svätých v nebi! Boli ako my: s rovnakými problémami a ťažkosťami, s rovnakými nádejami a podobnými slabosťami. Ak dovolíme Bohu, aby v našom živote pôsobil ako oni, ak budeme verní, môžeme na konci svojho života počuť z Pánových úst tieto utešujúce slová: „Podťe,

požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta“ (Mt 25, 34). Niekedy si môžeme predstaviť, že je len málo tých, ktorí sú súčasťou tohto kráľovstva. Jedno z dnešných čítaní nám však pripomína jedno z videní svätého Jána. Videl tam „veľký zástup, ktorý nik nemohol spočítať zo všetkých národov, kmeňov, plemien a jazykov. Stáli pred trónom a pred Baránkom, oblečení do bieleho rúcha, v rukách mali palmy“ (Zjv 7, 9). V tomto nespočetnom zástupe Cirkev oslavuje mužov a ženy každého veku a stavu, ktorí sa v nebi tešia z nevýslovného šťastia a ktorí na zemi vedeli zostať v Božej láske.

TÁTO SLÁVNOSŤ je obzvlášť krásna pre nás, ktorí sme na púti na zemi, pretože v tom zástupe, ktorý bez

prestania chváli Pána, je mnoho našich bratov a sestier, mnoho našich priateľov a príbuzných, obyčajných ľudí, ktorí sú pripravení prihovárať sa za nás. S niektorými z nich sme sa dokonca osobne stretli. Na našej ceste za svätosťou nie sme sami: nachádzame sa spojení so všetkými kresťanmi – s tými, ktorí už triumfujú v nebi, s tými, ktorí sa očisťujú v očistci, a s tými, ktorí sú na púti na zemi – prúdom lásky, ktorý nám dáva život: spoločenstvom svätých.

Počas vojny, ktorá otriasla Španielskom v 30. rokoch 20. storočia, svätý Josemaría často písal svojim synom. A v jednom z týchto listov ich ubezpečoval: „Chýbate mi len vy, ale keby ste vedeli, akú spoločnosť mi robí každý z vás vo dne i v noci! Toto je moje poslanie: aby ste boli šťastní potom, s Ním, a teraz, na zemi, aby ste Mu vzdávali slávu“[8]. Spoločenstvo svätých je

modlitba jeden za druhého, aby milosť prišla zahojiť rany alebo posilniť toho, kto ju najviac potrebuje. Skúsenosť, ktorú sám vyrozprával, sa bude mnohokrát opakovať: „Syn môj, ako dobre si prežíval Spoločenstvo Svätých, keď si mi napísal: „včera som cítil, že ste sa za mňa modlili“[9].

„Mysli na to, že Boh chce, aby si bol spokojný a že ty, ak zo svojej strany dáš, čo môžeš, budeš šťastný, veľmi šťastný, ba až prešťastný“[10]. Svätá Panna nám dá milosť odrážať krásu Kristovej tváre a tak tvoriť veľkú mozaiku svätosti, ktorú Boh chce pre náš svet.

[1] František, *Anjel Pána*, 1-XI-2020.

[2] Svätý Josemaría, *List 31*, bod 52.

[3] Benedikt XVI, *Audiencia*, 13-IV-2011.

[4] František, *Anjel Pána*, 1-XI-2018.

[5] Joseph Ratzinger, *Nechat' konať Boha*, v *L'Osservatore Romano*, 6-X-2002.

[6] Svätý Josemaría, *Cuadernillo-agenda 1º de Burgos*, citované v *Camino*. Edición crítico-histórica, Rialp, Madrid 2004, s. 414.

[7] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 1005.

[8] Svätý Josemaría, *List z Avily svojim deťom do Burgosu*, 11-VIII-1938.

[9] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 546.

[10] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 141.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/slavnost-vsetkych-
svatych/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/slavnost-vsetkych-svatych/) (14.02.2026)